

LATVIAS

No. 15 Metai X

Balandžio-April 5, 1930

DRSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IV GAVĒNIOS SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a

JOAN. 8, 46.

NUO metu sakē Jēzus žydu minioms: Kas iš jūsu gali parodyti manyje nuodėmę? Kuomet aš sakau jums tiesą, kodėl jūs manim netikite? Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jūs todėl neklausote kad nesate iš Dievo. Žydai atsakė ir jam tarė: Argi neteisingai mes sakome, kad tu samaritonas ir velnio apsėstas? Jėzus atsakė: Aš neesu velnio apsėstas, aš gerbiu savo Tėvą, jūs gi darote man negarbę. Aš neieškau savo garbės; yra kas jos ieško ir teisia. Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius. Tuomet žydai tarė: Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Mirė Abraomas ir pranašai, o tu sakai. Jei kas laikys mano žodžius, tas neragaus mirties per amžius. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kurs mirė. Ir pranašai taip pat mirė. Ką tu iš savęs darai? Jėzus atsakė: Jei aš pats save garbinu, mano garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jūs sakote, kad jis esąs jūsų Dievas. Bet jūs jo nepažįstate, aš gi pažįstu jį; ir jei sakyčiau, kad aš jo nepažįstas, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikau jo žodžius. Jūsų tėvas Abraomas džiaugėsi, kad jis turėjo matyti mano dieną

L e k c i j a .

ŽYD. 8, 11—15.

ROLIAI: Kristus, atėjęs kaip vyriausias būsimųjų gėrybių Kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankomis padirbta, tai yra ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ir veršių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, radęs amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir jaučių kraujas ir garvės pelenai, šlakstant pašventina suteptuosius, apvaldamas kūną, kaip gi daug labiau kraujas Kristaus, kurs aukojo pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautumėm gyvajam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandaros tarpininkas, kad įvykus mirčiai atpirkti nuo padarytųjų po pirmąją sandora peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvainystės pažadėjimą Jėzuce Kristuje mūsų Viešpatyje.

jis ją matė, ir džiaugėsi. Tuomet žydai jam tarė: Dar ne penkių dešimtų metų nesulaukei ir matei Abraomą? Jėzus jiems atsakė: Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, anksčiau ne kaip buvo Abraomas, aš esu. Taigi, jie ėmė akmenų, kad į jį mestų, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš bažnyčios.

Kaimas Ir Šeima.

Šeimos pamatas yra jos vienybė, nesuardomybė ir šventumas. Tuomi remiama jos laimė ir visuomenės gerovė.

Miestas ir jo gyvenimas tą pamatą supurtė ir vietomis įlaužė. Miestuose praktikuojamos nedorybės smarkiai užgavo ir kone paneigė šeimos šventumą. Atskiri reikalai ir įvairūs interesai pakišami skyriui vyrams, pačioms ir vaikams smarkiai apardė šeimos vienybę. Šeimos nariai eina kiekvienas savais keliais su savais reikalais. Bendras šeimos reikalas padėtas į šalį.

Lengvai gaunami divorsai daro juokus iš šeimos nesuardomybės.

Tokiu būdu miestų gyvenimas šale laimingųjų turi labai daug nelaimingų, šale dorų žmonių labai daug net per daug nedorybių ir plačia vaga neša į visuomenę visą savo sugedimą ir ardo jos gerovę.

Kitaip yra su šeima kaime. Kaimų — farmų šeimos yra žymus visuomenės gerovės šaltinis, o taip pat maisto ir apsirūpymo gamintojos.

Kaimo šeimas mažiau pasiekia nemoralės miestų praktikos. Čia šeimos narių vieni ir tie patys reikalai. Čia į šeimos gyvenimą retai įsimaišo ardan tieji ją gaivalai.

Tokiu būdu kaime tvirčiau pasilaiško šeimos šventumas, vienybė ir nesuardomybė.

Kaimo šeimos gyvenime kiekvienas jos narys neša jai naudos. Del to čia nesibaidoma turėti kad ir daug vaikų. Kaimo šeimos nariais dažniausia būva skaitlingos.

Taigi išrodo, kad naturaliausia ir tinkamiausia šeimai vieta yra kaimas.

Bažnyčiai, Valstybei ir pačiai žmonių visuomenei reikėtų gerai susirū-

pinti kaimu, kuomet jis yra kaip dorniu, taip ir materijaliniu tų įstaigų šaltiniu.

Visiškai neteisingai daugelis žiūri į kaimietį iš anksto kaip į ką-ne-ką žemesnį, prastesnį ir mažiau vertesnį už save.

Daug žmonių naudojasi įvairiais dalykais ir turi iš to džiaugsmo, bet nepamąsto, iš kur visa tai jam atėjo. Kad pagalvotų, tuojau suprastų, kad tas šiurkštus kaimietis tų gerumų jam pagamino.

Bėgo ir dar bėga žmonės į miestus, bet šių dorniai purvai ir vargai stumia jau daugelį atgal į kaimus.

Grįžta jie į kaimus, bet daugelis jų neša su savim ir miestų nesveikumą. Jau taip miestų dorinis sugedimas užkrėtė kaimą, dar daugiau tai padaro grįžtantieji iš miestų gyventi kaime.

Ar šiaip ar taip kaimo gyvenimas vis dar pasilieka šeimos sveikata. Reikalinga kaimas palaikyti. Todėl reikalinga jam duoti įvairių būtinų dalykų, kurių jam trūksta ir kurių jis privers tas yra ieškoti miestuose.

Katalikų Bažnyčia čia Amerikoje daug dirbo kaimų šeimų reikale. Dar daugiau dirba dabar.

Kadangi kaimų šeimoms trūko religinio auklėjimo, tai tuomi jos dabar vis kas kart tinkamiau yra aprūpinamos.

1929 metais 70 Amerikos vyskupijų apsirūpino atostogų arba vasaros mokyklomis, kurios aprūpina kaimų šeimas. Šis darbas yra stumiamas pirmyn, iki jis aprūpins visus kaimo šeimų auklėjimo reikalus.

Bažnyčia susirūpino ir kaimo šeimų sveikatingumu. Nerasi čia Ameri-

koje beveik jokio didesnio miesto, kuriame nebūtų katalikiškos ligoninės ar kurios-ne-kurios kitokios sveikatos įstaigos.

Kaimui tų dalykų trūksta. Dedama trūso ir rūpesčio ši spraga ir kaip-nekaip užkirsti.

Viena kita kaimo parapija pasirūpino įsisteigti klinikas ir jos turėjo tiek pasisekimo, kad tapo pripažintos valdžios agentūromis.

Senieji kaimiečiai — fermeriai dažniausiai yra konservatyviai. Jie neperlabiausiai vertina mokslą ir auklėjimą. Baigę jų vaikai šešis pradžios mokyklos skyrius, tai ir viskas baigta.

Be to, kaimo jaunuomenei trūko ir trūksta bendrųjų liuosam laikui praleisti ir sueiti į pažintį vietų.

Šie reikalai pasiimta aprūpinti.

Yra Jungtinėse Amerikos Valstybė-

se kaimų vaikinams ir merginoms ūkių mokyklos. Jas steigia ir palaiko žemdirbystės klubai, taip vadinamieji "Four-H clubs." Jų mokyklose apie pusę milijono vaikinių ir merginų semia mokslą ir pažangiau veda ūkius. Daug kaimo parapijų apsirūpino tais klubais ir gelbsti kaimiečiams pasiekti jiems reikalingo mokslo. Kartu su tuom atsiranda ir bendrieji susiėjimo ir susidraugavimo centrai.

Tie centrai turi katalikams dar ir tą svarbą, kad suartina senuosius su jaunaisiais, pažangesnius su atsilikusiais ir gelbsti išvengti maišytų moteryščių.

Pasirodo, kaip yra svarbi Katalikų Akcija, prie kurios pakvietė visus Šv. Tėvas Pijus XI ir kuriai tik pradėjus veikti, jau rodosi gražūs vaisiai.

Tikrasis Katalikų Kelias.

Vertė K. Zajančkauskas, M. I. C.

1. Tikėjimas.

Ką reiškia antgamtinė prasme tikėti? — Tikėti antgamtinė prasme reiškia: Dievo malonei padedant, tvirtai laikyti tikru visa, ką Dievas mums yra apreiškęs arba per savo Bažnyčią tikėti įsakęs.

1. Taigi tikėti tegalime tik dieviškajai malonei padedant. Katalikų tikėjimas yra paremtas dieviškuoju autoritetu. Ar mes visas tikėjimo tiesas suprantame, ar ne, mums nesvarbu. Mes tik pažymėsime, kad prie tikėjimo esmės priklauso visos apreiškimosios tiesos, nežiūrint į tai, kad mes jų ir nesuprantame. Nesuprantame todėl, kad tikėjimo tiesos yra antgamtiniai dalykai, viršija visas žmogaus pažinimo galias. "Tikėjimas yra tvirtas įsitikinimas apie

tai, kas neregima." (Žyd. 11, 1.)

Kad Dievas yra, mes galime pažinti savo sveiku protu, bet kaip Jį garbinti be Apreiškimo mes nežinotume. Žmogus turi norėti tikėti, nes tikėjimas yra laisvas žmogaus valios nusistatymas, dorovingas darbas. Čia taip pat glūdi tikėjimo vertingumas, kaip dorybė. Jei mes tikėjimo tiesas taip gerai suprastume, kaip suprantame kai kuriuos žemiškuosius dalykus, tada tikėti mes būtume priversti, negalėtume netikėti; tikėjimas tada būtų be nuopelnų ir iš Dievo negalėtume laukti jokio atlyginimo amžinybėj. Tuo tarpu juo mes tikėjimo tiesas menkliau suprantame, tuo didesnę mūsų protas auką,

toms tiesoms nusilenkdamas, tuo didesnė pasireiškia mummyse tikėjimo dorybė, tuo didesnis bus mūsų užmokestis. (Rom. 4, 3 ir Jok. 2, 23.)

Iš aukščiau pasakytų dalykų seka išvada, kad, vien tik tyrinėjant tikėjimo tiesas, tikėjimas nepasiekiamas. Čia reikia tik noro, geros valios ir nuolankios širdies. Labai gražiai galima pritaikyti Išganytojo žodžius: "Aš garbinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad tai paslėpei nuo išmintingųjų ir gudriųjų ir tai apreiškei mažutėliams." (Mat. 11, 25). Tvirtai galime tikėti tik tada, kada Dievas mums duoda savo malonę, nes tikėjimas yra ir bus dieviškosios malonės veikimu. "Niekas negali ateiti pas mane, sako Išganytojas, jei Tėvas, kurs yra mane siuntęs, jo nepatrauks." (Jon. 6, 44.)

2. Mes turime visa laikyti tikru, ko Dievas mus mokina per savo šv. Bažnyčią, ir taip priimti, kaip ji mokina. Žodžių, turime "tikėti į tai, ką tiki Bažnyčia."

3. Kadangi mūsų tikėjimas remiasi paties Dievo apreiškimu, kuris yra amžinoji ir neklystančioji Tiesa, tai į visas katalikų tikėjimo tiesas turime tikėti be galo tvirtai ir laisva valia nepasiduoti nė mažiausiems svyravimams bei abejojimams.

Ką reiškia: "Aš tikiu tai, ką tiki Bažnyčia" ir kada abejojimai apie tikėjimą yra nuodėmė.

1. Yra tikėjimo tiesų, kurias Bažnyčios mokslas mums paskelbė Dievo apreikštomis ir kurias Bažnyčia priėmė už dogmas (tikras ir neabejotinas tiesas). Kas žino, kad kuri nors tiesa yra paties Dievo apreikšta ir Bažnyčios už dogmą priimta, tačiau laisva valia, žinodamas ką daro, abejoja, tas prieš tikėjimą nusideda. Ką Bažnyčia įsako tikėti kaip dogmą, tai per ją kalba pats

Dievas. Dievas gi, būdamas gryniausia Tiesa, negali nei pats suklysti nei kitų suklaidinti.

(Bus daugiau)

— 0 —

PASIAUKOJIMAS.

O, mano Viešpatie ir mano Dieve! Atsiduodu Tavo garbingajai Širdžiai ir Švenčiausioms Žaizdoms! Atsiduodu Tavo šventai valiai šiandien ir ant visados.

Patalpink mane, o mano Viešpatie ir mano Dieve, visose šventose Mišiose, kurios bus aukojamos šiandien visame pasaulyje. O, Viešpatie, trokštu turėti dalį visose šventose Komunijose, palaiminimuose, nuopelnuose ir pamaldžių širdžių maldose dabar ir visumet. O, mano Viešpatie ir mano Dieve! Aukuju Tau visus mano žingsnius, nuovargius, darbus, rūpesčius, nemalonumus, kryželius, kentėjimus, įžeidimus, pažeminimus, persekiojimus ir priešingumus. Aukuju viską pagerbimui Tavo karčiausių kentėjimų ir mirties visuose nuopelnuose ir pavedu (čia primink už ką nori melstis) visus mano gimines, geradarius, draugus, priešus, sergančius ir mirstančius; tuos, kurie yra pagundų varginami ir prispausti; visus, kurie pasivedė mano maldoms, už kuriuos pažadėjau melstis; kuriuos papiktinau arba kokių nors būdu traukiau į nuodėmę; mano tėvus, seseris ir brolius, kurie persiskyrė su šiuo gyvenimu ir visas tikinčiųjų sielas.

Mano prikryžiuotas Išganytojau, pasigailėk kenčiančių ir apleistų sielų skaisdykloje, taip-gi manęs nusidėjėlio; suteik reikalingų malonių, kurių reikalauju Tavo tarnyboje kasdien iki mirties.

Dėkoju Tau tūkstančius ir milijonus kartų už visas malones, kuriomis mane apdovanojai nuo mano esimo pradžios iki dabar; meldžiu Tavęs, laikyk mane savo malonėje, ypatingai mirties valandoje. Amen.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Taša).

Jis ėjo pirma, nešdamas sau kryžių ir numirė del tavęs ant kryžiaus, idant ir tu neštumei savo kryžių ir trokštumei ant kryžiaus numirti. (Apie Kr. Sek. II, 12 sk.). "Nes jei draug mirėme, draug būsime ir gyvi; jei draug kentėsime, draug ir viešpatausime," (2 Tim. 2, 11-12) mokina tautų apaštalas.

Negalima todėl liūsti, pajutus sieloje priešingus pamaldumui dalykus; bet juo labiau reikia parodyti Dievui ištikimybės, kantriai nukentėjant visus aistrumus ir priešenybes; visa tai pagelbės sielai kilti į tobulumo aukštybes.

II SKYRIUS.

18. Dvasios apsivalymas.

Dvasinio apsivalymo tūris apima gana daug dalykų. Pati siela privalo apsivalyti tinkamomis pratybomis savo pojūčius ir dvasines galias, privalo apsivalyti nuo nuodėmių ir visų elgesio ir būdo ydų. Platus tai ir painus darbas. Tenka tad sielos apsivalymo (aktyvį) darbą paskirstyti, sutvarkyti. Besirengdami apvalyti savo pojūčius ir išvidines, dvasines galias, randame, jog pirmiau privalome apsivalyti nuo ydų ir nuodėmių. To nepadarę, nepajėgsime sėkmingai apvalyti kūno ir sielos galių, kurių išskrypimai sudaro svarbiausias ydas ir visas nuodėmes. Taigi, svarstydami savo dvasios apsivalymo būdą, pirmiausiai panagrinėsime pasitaisymą iš žymiausiųjų ydų, paskui veikiančiųjų mummyse galių teisingumą šia tvarka: *didžiausios nuodėmės, išoriniai pojūčiai, išvidiniai jausmai, sielos galios.*

Verta pažymėti, jog čia nenorima nustatyti sieloms, norinėioms apsivalyti, ar dorybių įsigyti, būtinas, laipsniais suskirstytas takas tobulybēn, arba kad pamaldžioji siela tu-

rėtų laikytis nurodomos tvarkos pirmiausiai nugalėdama svarbiausias ydas, paskui sutvarkydama pojūčius, nugalėdama išdidumą, gobšumą ir t.t. Ne. Kitas yra dalykas šiuos reikalus moksliniai svarstyti, o kitas — juos įgyvendinti.

Gamtoje matome daug įvairiausių medžių, nesuskaitomą daugybę jų lapų, bet kas rado bent du lapus lygiai tokius pat?

Sielos gyvenimas ir jos reikalai įvairesni yra negu lapų išvaizda; viena siela kitai mažai panaši, nes kiekvienas žmogus turi savo dorybes ir savo ydas. Ydas naikindamas žmogus, ypač kovodamas prieš galingiausiąją savo ydą, arba rūpindamasis įsigyti kurią nors dorybę, netiesioginiu būdu kovoja prieš visas savo ydas ir įdiegia sielon įvairiausias dorybes. Tasai apsivalymo darbas pas atskirą asmenį tikrumoje savaip prasideda. Bet moksliniai svarstydami šiuos dalykus, turime laikytis tvarkos, suskirstyti į poskyrius, o šiuos į atskirus laipsnelius.

Kadangi mus į nuodėmes traukia vyraujanti mummyse yda, ar net jų keletas, tai pirmiausiai panagrinėsime, kaip apsivalyti nuo vyraujančiųjų mummyse ydų, paskui sužiūrėsime kokios yra naudotinos priemonės kūno pojūčiams sutvarkyti, trečioj vietoje svarstysime kaip sutvarkyti išvidinius pojūčius: vaidentuvę ir jausmingumą, o pabaigoje bus kalbama apie atminties, proto ir valios ydas ir jų taisymą.

19. Vyraujančiųjų ydų naikinimas.

Pastabos. Kiekviena yda yra sielos liga. Tos dvasinės ligos būna įvairiausios. Kitokios yra pas pamaldų, Dievą mylintį ir norintį tobulėti žmogų, kitokios yra ydos pas nenorintį tobulėti. Pamaldžioji siela gyvena visai kitokiu dvasiniu gyvenimu, negu nutolusios nuo Dievo nuodėmėse paskendusios sielos.

Mūsų uždavinys siekia tik pamaldžiųjų sie-

lų ir pasirodančių jose dvasios ligų — ydų. Todel čia nebus nurodinėjamos visos ydos, kurios gali pasitaikyti žmogaus dvasioje, bet vien tie netobulumai ir ydos, kurie dažniausiai vargina pamaldžias sielas. Tas dvasines ligas turime išsigydyti, bet reikia jas pirmiau pažinti, susekti; paskui suieškoti tinkamiausius vaistus, gydymosi priemones. Tos priemonės yra dvejopos: a) s u p r a t i m a s, kodėl mes turime iš tosios ydos išsigydyti; b) p r i e š i n g i y d a i v e i k s m a i. Šie veiksmai prasideda paprastai nuo nesunkių darbų, ir pamažu pasiekia tobulų darbų.

Užtat, nagrinėdami ydas, kurios pasitaiko pamaldžioms sieloms, prisilaikysime sekančios tvarkos. 1. ydos pasireiškimai sieloje; 2. pajudos delko turime tą ydą naikinti; 3. kokiais veiksmiais ir kuriuo būdu tinkamiausia yra kovoti tą ydą.

Čia tenka pastebėti, jog bendrosios priemonės prieš visas sielos ydas yra trys: 1. mąstymas; 2. Sąžinės sąskaita, ir 3. apsimarinimai. Apie tai buvo plačiau kalbėta pirmiau.

Mąstymams čia panaudojame svarbiausias tikybinės tiesas, kad sieloje kiltų tikroji Dievo baimė, gailstis už nuodėmes ir nuodėmių nekentimas. Tuo tikslu skaitome ir mąstome apie Jėzaus Kristaus kančią ir mirtį, apie žmogaus tikslą, teismą ir amženybę.

Sąžinės sąskaitas pusiaudienį ir vakare darydami, nuolatos patys save saugojame, kad nieko blogo nepadarytume.

Kūno varginimais, pojučių suvaldymas ir visi kiti apsimarinimai padeda mums tikresniu būdu nugalėti įsivyravusias sieloje ligas — ydas.

20. Žymiausios Ydos.

Yda — tai blogas paprotys, kuris traukte traukia į blogą. Pav. kai kurie vyrai taip papranta rūkyti, jog vienos dienos negali praleisti, nesuteršę aitriais dūmais savo plaučių. Toji ir panašios valios silpnybės yra dvasinės ligos, ydos.

Bet yda ydai nėra lygi, kaip nelygios yra viena kūno liga kitai. Kaip iš vienos kūno li-

gos gali kilti daug įvairių kitų ligų, taip iš žymesniųjų ydų kyla smulkesnės.

Žymesnės, arba svarbiatūsiosios ydos yra tos, kurios yra šaltiniai visoms kitoms ydoms. Tų svarbiausių ydų yra septynios: puikybė, apsirijimas, paleistuvystė, godumas, piktumas, pavydas, tingėjimas.

Tos ydos yra mirtinųjų nuodėmių versmės. Pamaldžios sielos, panorėjusios Kristų sekti ir jau pataisiusios praėjusį nuodėmingą gyvenimą, tiesa, nususikalsta V. Dievui sunkiomis nuodėmėmis, bet tų septynių žymiausiųjų ydų šaknys, nors apmarintos, pasilieka žmoguje. Vienos tų ydų aiškiau pasireiškia, kitos ne taip aiškiai; bet su visomis privalome kovoti ir jas nugalėti, jei nenorime netikėtai nusikalsti.

Y d ū s ū r y š i s. Ydos ir nuodėmės turi labai mažai savytarpio sąryšio, ne taip, kaip dorybės, bet didžiosios nuodėmės sucina į netvarkingą žmogaus savybę. Be galo save mylėdamas, žmogus tas ydas ir nuodėmes savyje supina, kad viena nuodėmė kitą traukia.

Iš savybės save aukština, kitus žemina, save skaito nepaprastu gabumu, mokslo žmogų, o kitus nepilno proto; save skaito šviesiu, garbingu žmogumi, kuriam turėtų visi stebėtis, lenktis ir garbinti.

Čia yra *puikybės* yda, kuri paskui save į sielą įveda pulkus kitų ydų ir nuodėmių.

Kad patyrus pilną džiaugsmą ir pasitenkinimą, nukrypsta puikuolio mintis prie jausmingų džiaugsmų, pasiduoda nesusivaldymui valgyje ir gerime, apsirija, pasiduoda palaidumo dvasiai, *paleistuvystei*. Bet kūno džiaugsmų puikuoliui pagamina turtai, todėl jisai kreipia savo širdį prie turtų, jų netvarkingai geidžia, pasidaro *godus*. Kadangi tam jė norui daug kas prieštarauja, nenori pasiduoti, tad to žmogaus širdyje sukyla *rūstybė*, o ją sėka *pavydas*, matant, kaip kiti yra gerbiami, turtingi, gražūs, sveiki, godojami.

(Būs dątgiau).

Teresė Niumaniūtė.

(Stigmatizuota Mergelė).

(Tąsa).

Jos regėjimai.

Teresė iškentėjo didžiausius skausmus Didžiojo Ketvergo naktį, 1926 m., kuomet ji staiga pamatė Išganytoją Alyvų Darže. Jis klupojo, skausmų sumintas. Ji aiškiai matė tris apaštalus miegančius, pusiau sėdinčius, atsirėmusius į uolas. Jie išrodė didžiausiai nuvargę.

Tą naktį Teresė gavo stigmatas arba Kristaus žaizdas, apie kurias jau buvo minėta. Nuo to laiko regėjimas Kančios gryžo jai kas penktadienis, išskyrus velykinį laiką. Jos regėjimai apėmė pamaži visą kančią — nuo maldos Alyvų Darže iki mirties ant kryžiaus.

Savo regėjimuose Teresė mato Kančią toje tvarkoje, kaip ji išreikšta Ražančiaus Sopulingosios dalies paslapyse. Po kiekvienos scenos ji atgauna užtektinai nuovokos, kad gali atsakyti į klausimus, surištus su jos regėjimais. Jai Kančia persistato ne taip kaip mums, Stacijų paveiksluose, bet ji gyvai regi visą Kančios eigą, kaip tai įvyko su Jėzumi. Rodos, jai tebesant, visa tai atsitiko. Ji kančioje dalyvauja ne kaip paprasta žiūrėtoja, bet kaip tikroji kentėtoja. Ji jaučia visus skausmus, kokius Jėzus kentėjo. Kentėdama kartu su Jėzumi, ji Jam užjaučia.

Ji pilniausia dalyvauja Išganytojo kančioje, visiškai atsidadavusi Viešpaties kentėjimams. Regėjimų metu Teresė užimta išimtinai Atpirkėju. Ji tuomet nieko nejaučia ir nežino, kas aplink ją darosi.

Eichstaett Universiteto Teologijos ir Filologijos profesorius, Dr. Wutz, liūdi, kad smarkiausias elektros spin-

dulys, paleistas į Teresės akis, jai esant regėjime, nieko nepaveikė. Teresė ios visiškai nepajuto.

Kiek silpnas žmogus gali išlaikyti, tiek ji kenčia Kristaus plakimą, erškėčiais vainikavimą ir prikryžiavimą. Erškėčių vainikavimas daro jai varstančius kentėjimus, kaip kad rodos ištikrųjų kas jos galvą erškėčiais vainikuoja. Jos rankos tuomet kylo prie galvos. Pirštai, rodos, nori ką-ne-ką ištraukti. Turbūt, ji nori ištraukti erškėčių dyglius iš galvos. Negalėjimas palengvinti Kristaus kentėjimų, jai sudaro didžiausią skausmą. Ją girdėjo kalbąnt regėjimų metu: "Ai, kad kaip nors aš Jam galėčiau padėti; bet aš negaliu; aš negaliu;" arba vėl, "aš jaučiu didį skausmą, bet tai nieko nereiškia ką ir kiek aš kenčiu."

Šie paprasti, vaikiški išsireiškimai sutinka su kitais žodžiais, gana dažnai, girdėtus iš Teresės lūpų: "Kentėjimai yra visuomet vertesni už maldas." O vienok ji maldoje turi tokį karštumą ir uolumą, net paprastuose atsitikimuose, kad labai dažnai ji, betariant pirmuosius "Tėve mūsų" žodžius būva pagauta į kitą pasaulį.

Iš tikrųjų, Niumanų namelis Konnersreuth'e yra kentėjimų ir maldos kilni mokykla. Ši tiesa itin regima kiekvieną kartą, kuomet Teresė dalyvauja Viešpaties Kančioje penktadieniais nuo vidudienio iki 2 val. po pietų. Dabar tik dvasiškieji asmenys yra prileidžiami matyti ir būti liūdininkais to nesuprantamo įvykio. Man su mano draugu ir su kitais dvasiškiais, kurių buvo apie penkiolika, teko matyti jos kentėjimai. Neužmiršiu iki mirties valandos, ką mes tuomet išvydome.

Pats pamatymas kenčiančios sukėlė

mumyse didelę užuojautą. Iš jos akių kraujas taip gausiai tekėjo, kad jo srovės riedėjo per veidus plačiai ir susigėrė į skepetą, kuria buvo apgaubta jos galva. Šono žaizda didėjo, augo ir raudonavo.

Septyni kruvini plėtmai pasirodė ant skepetos, kurią dėvėjo ant galvos — tai erškėčių vainiko žaizdų kraujas. Rankų žaizdos arba stigmatai ėmė krauju blizgėti. Jos veidas, paprastai labai ramus ir balčiausias, dabar rodė didį skausmą. Jos kūnas tampėsi del skausmų. Jos, širdį verianti, rankų judėjimai rodė, kas Kančioje jau atlikta. Mirtina tylą viešpatavo kambaryje. Spilkos puolimas būtų buvęs girdimas. Perimti iki širdies gilumos stovintieji matė kentėtoją jos kančiose. Jos rankos stovėjo ištiestos apie ištįsą valandą. Rankų pirštai tai lenkėsi, tai tiesėsi, rodos, kad vinimis kas varstė jos delnus — ji jautė, ką Jėzaus rankos kentėjo, kaip Jį prikaltė prie kryžiaus. Ji išrodė kaip tikrasis, gyvas Nukryžiuotojo Jėzaus paveikslas.

Labiausiai stverias už širdies vaizdas buvo, kuomet ji atvaizdavo deginanti Kristaus troškulį ant kryžiaus. Jos burna atsidarė, rodos, laukdama nors lašelio vandens; jos išdžiuvęs liežuvis judėjo pamaži burnoje, eidamas nuo lūpų į gomurį, skausmingai ieškodamas atsigaivinimo. Atėjo valanda, kad ukusus su tulžimi buvo Jėzui paduotas. Mes galėjome matyti, kaip ji skubiai griebė lūpomis čiulpti kempinę, bet tuojuos jos veidas smarkiai susiraukė, rodydamas kartų apsilvimą.

Kūno jėgų — fizinis — įsitempimas augo. Kova darėsi smarkesnė. Ištiestos rankos bandė išsitiesti, lyg norėdamos apglėbti visą pasaulį. Bet čia rankos susiėmė, lyg pasirengusios į kokį naują veikimą. Staiga ji krito ant pagal-

vės. Štai vėl pakilo. Jos akys pakeltos ir ištemptos. Ji prisiziūri vis arčiau ir arčiau į mirštantį Išganytoją.

Čia nėra žodžių nei nupiešti jos sopulių ir kančios paveikslas, nei tinkamai išreikšti tos užuojautos ir jausmų sielose tų, kurių matė visą Kristaus Kančios tragedijos atvaizdavimą. Stipriausi vyrai liejo gausias ašaras tai regėdami ir sopulingai nukreipė savo akis nuo tų skaudžių reginių.

Galutinai, Jėzus sušuko, "Consummatum est." Čia kitas skaudus skausmo sukratymas perėjo per Teresės kūną. Vėl ji pakilo. Ir vėl netekus jėgų krito ant pagalvės; ir baigėsi atnaujinimas Kalvarijos tragedijos.

Teresės regėjimai nėra vaizduotės padaras, nei teatrališkas lošimas. Regėjimuose ji yra be jausmų. Visi kūno judėjimai, skausmų atjautimai nėra jos tyčiomis atliekami, bet einanti patys savaime iš jos regėjimų. Nieko neatsitinka pas ją, kas nebūtų pritinkama atsitikimo didybei.

Teresė, kas šeštadienio rytas po penktadienio regėjimų, priima Komunią savo kambarėlyje. Sekmadienio rytą ji jaučiasi jau tiek atsigavus, kad turi jėgų klausyti Mišių bažnyčioje. Kad nebūtų priežastimi žmonėms bažnyčioje išsiblaškyti ir į ją žiopsoti, tai ji turi savo klaupką už didžiojo altoriaus ir ten klauso Mišių.

Čia galime paklausti, ar Teresės regėjimai suteikia naujų apreiškimų apie Šv. Rašte minėtus dalykus?

Jei imti Katariną Emmerich, tai į klausimą galima atsakyti teigiamai. Ką ta vienuolė-Augustijonė regėjo, tai tie dalykai daug naujo pasakė. Konnersreuthe yra daugiau tik kentėjimas ir Kančios parodymas.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

CLEVELAND, O. Amerikos Tautinė Katalikų Vyrų Taryba išsirūpino "Katalikų Valandą" per radio.

Kovo 2 d. 6 val. vakare "Tą valandą" atidarė kardinolas Hayes, o kalbėtojas buvo Clevelando vyskupas, Juozapas Schrems.

"Katalikų Valanda" kartosis dabar kas savaitė. Daug radio stočių sutiko kooperuoti.

Vyskupo Schrems kalba taip smarkiai visiems patiko, kad katalikai ir nekatalikai iš visų Amerikos vietų siunčia jam pasveikinimo laiškus. Kiti prašo, kad jo ta kalba būtų atspausdinta, kad ją ištiesai galėtų turėti.

ROMA. *Katalikų Misijos*. "Vatikanio Polýglot Spauda" išleido 546 puslapių didelę knygą, aprašančią smulkmeniškai "katalikų misijų darbų." Knyga rodo, kokia buvo misijų būklė 1927 m. birželio mėnesyje.

Pasirodo, kad tuomet misijose dirbo 46,174 asmenys. Jų tarpe buvo 12,952 kunigai, 5,110 brolių vienuolių ir 28,112 seserų vienuolių. Jie dirbo 81 šalyje, 374 bažnytiniuose suskirstymuose.

Misijų šalyse yra 281 vyskupas ir 91 prefektas. Iš kunigų misijonierių buvo 8,039 ateivių ir 4,305 tenykščiai; 609 nepažymėti. Iš brolių 3,222 ateiviai, 1,314 tenykščiai, 574 nepažymėti. Iš seserų 13,929 ateivės, 11,399 tenykštės, 2,784 nepažymėtos iš kur kilusios.

Paėmus kartu ateivių misijonierių vyrų ir moterų buvo 25,189, tenykščių 17,018 ir nepažymėtų 3,967.

Pasauliečių darbininkų buvo 51,507 katekistai, 38,679 mokytojai ir 25,684 krikštytojai. Yra darbininkų, kurie ne visą laiką ir nepilnai pasišvenčia misijų dar-

bui. Tokiais yra 226 daktarai ir 855 slaugės (nursės).

Viso labo misijų darbe yra 163,615 asmenų. Tai tiek, kiek Grand Rapids, Mich. turi gyventojų.

Katalikų išpažintųjų misijų šalyse, kurios yra "Propagandos" žinioje, buvo 13,345,373. Europoje, itin Skandinavijoje ir nekuriose pietinėse šalyse katalikų turėjo 1,041,399, Indijoje ir Burmoje 2,172,340; Indokinijoje 1,257,339; Kinijoje 2,373,677, Japonijoje 206,754; Malezijoje ir Okeanijoje 596,534, Afrikoje 3,202,993. Amerikoje misijų dalyse 2,280,541.

Bažnyčių ir koplyčių misijų šalyse buvo 45,826; didžiųjų seminarijų 103, kuriose buvo 2,495 klierikai. Kateketų mokyklų buvo 156 su 8,032 mokiniais.

Galvestingumas Misijose. Misijos turėjo 1927 m. 691 ligoninę. Per jas perėjo 283,505 ligonių. Vaistinių išlaikoma 1,848, kurios teikė pagalbos 11,066,749. Našlaičių prieglaudų buvo 1,525 su 81,240 našlaičių; seneliams namų 299 su 11,332 gyventojais. Raupsuočių prieglaudų 81 su 14,060 ligonių. Kitokių įstaigų 134 su 9,966 įnamiais.

Reikia suprasti, kiek tai darbo, vargo ir išlaidų misijonieriams visa tai išlaikyti ir aprūpinti.

NEW YORK. Kovo 16 d., sekmadienyje tūkstančiai žydų meldėsi, protestuodami prieš žiaurios tikinčiųjų persekiojimus, kuriuos vykdo bolševikai Rusijoje.

Amerikos raudonieji, vadovaujant žydai Brodskiui, padarė savo susirinkimą Bronx'e ir kaip gyvatės šnypštė ir švilpė prieš Šv. Tėvą, Pijų XI, Episkopatų vyskupą Mannig'ą ir rabiną Wise. Čia komunistai pasirodė tikrai tokiais, kokiais yra jie Rusijoje. Čia jie pašiepė tikėjimą

ir šventus dalykus. Čia jie rodė biau­rų kerštą. Aišku, kad jie mielai smaugtų ti­kinčiuosius čia, kaip daro jų "draugai" Rusijoje. Šie savo "mitingu" tik patvir­fino, kad viskas yra tikra tiesa apie tai, kaip bolševikai persekioja tikinčiuosius Rusijoje.

New Yorko tikintieji ne tik malda pro­testavo prieš bolševikų vykinamus per­sekiojimus tikinčiųjų, bet tai darė ir vie­šame susirinkime.

Miesto salėje įvyko milžiniškas tiki­nčiųjų susirinkimas. Čia kalbėjotais buvo Jungt. Valstybių senatorius Simon D. Fess ir Kongreso atstovas Hamilton Fish, Jr.

Susirinkimas išnešė protestą prieš bol­ševikus.

LONDONAS. Dr. W. R. Mathhews, Karališkosios Kolegijos Dekanas, savo paskaitoje Oksforde "Moderninių Dva­siškių Susivienijimui" pareiškė, kad už 100 metų Jungt. Amerikos Valstybės bus katalikiška šalis.

Dr. Mathhews kalbėjo apie "Krikščio­nių Tikėjimo ir Dorovės Krizį" ir ten pažymėjo, kad Amerikoje jau prasideda grįžimas prie tvirtos Moterystės po bu­vusio ir dar esamojo palaidumo. Kadangi tik Katalikų Bažnyčia visą laiką išlaikė ir laiko Moterystės vienybę ir nesuardo­mybę ir nuo to nei per colio neatitolo, tai prie jos ir kreipsis visi, kuriems pa­laidumas jau daėdė.

LONDONAS. Buvęs Anglikonų Baž­nyčios dvasiškis, Pranciškus C. Fenn, pri­ėmė katalikų tikėjimą. Kiek anksčiau bu­vo priimti į Katalikų Bažnyčią Vernon Argus Dean, gydytojas Jurgis Melville-Smith ir artistas giedorius Aleksandras Hasler.

BERLYNAS. *Bolševikų Siutimas*. Ko­vo 20. Berlyno komunistai, Maskvos dik­toriams komunistų vadams įsakius, ban­dė sutrukdyti krikščionių maldas už pe-

rsekiojamus Rusijoje.

Komunistai bandė įsiveržti į katalikų ir protestantų bažnyčias pamaldų metu ir viską sumaišyti, bet tikintieji, susirin­kusieji į pamaldas, visur juos atmušė ša­lin, pirmiau negu policija atsirado.

Aldershof miesto distrikte, labiausia darbininkų apgyventame, komunistai įsi­veržė per duris bažnyčion ir šaukė: "Lai gyvuoja koilgiausia raudonasis frontas." Jie blevyzgojo prieš Dievą.

Susirinkusieji tikintieji stoji visi kaip vienas ir ginė raudonuosius barbarus lauk iš bažnyčios. Raudonieji laikėsi. Tuomet stoji darban kumščios. Raudonieji pra­ginti pirmiau negu policija atvyko.

Moabite, labiausia nesuvaldomame da­rbininkų distrikte, raudonieji nusprendė visiškai užimti bažnyčią. Nepasisekė. Pa­rapijiečiai sudarė patys gerą sargybą ir ši sekmingai atmušė kraugerių komunis­tų puolimą.

Komunistai Berlyne atliko daug bar­bariškų darbų. Jie akmenimis daužė baž­nyčias, drapstė jas mėšlais.

Ant šv. Sebastijono katalikų bažny­čios sienos prisitaikę išrašė žodžius: "Re­ligija yra žmonėms opium (nuodai)."

Taip elgiasi komunistai, kur jie neturi dar valdžios, tai gali suprasti, kaip jie elgiasi su tikinčiais Rusijoje, kurioje komunistų naguose valdžia.

Komunistai gali susilaukti, kad žmo­nės, netekę kantrybės, pradės jiems atsi­mokinėti "tais pačiais pinigais," kokiais jie bando mokėti.

MUSŲ DARBAI

AMERIKOS lietuviai katalikai susirūpinę laukia kada bus įkurta didelė, erdvi Bernaičių Kolegija.

Visų vadų mintys nukreiptos į tą pusę, kad mūsų tautos trečiajai daliai nedavus žūti. Tą skaudų visuomenei pavojų supranta visi gyvieji lietuviai. Didelėmis pastangomis ugdomas Bernaičių Kolegijai kurti Fondas. Jame jau yra daugiau \$30,000 dolerių. Daug prie to Fondo padidinimo prisidėjo Marian Hills Kolegijos Direktorius gerb. kun. D-ras J. Navickas. Jo poros mėnesių vargas nenuėjo veltui. Bet tiesioginių pareigų šaukiamas, toliau tęsti rinkliavos negalėjo, sugrįžo į Marian Hills. Patyrimas parodė, jog gerų lietuvių, suprantančių mokslo vertę, yra daug. Reikia vien pas juos atsilankyti, jiems reikalą išdėstyti, o kilniam tikslui neatsisako suteikti aukos.

Visi kunigai Marijonai yra apkrauti darbais. Patys negali ieškoti tų geraširdžių žmonių, kurie padėtų Amerikos lietuviams katalikams įsikurti tinkamą Bernaičių Kolegiją. Tąjį darbą galėtų atlikti visi gerb. Kolegijos Remėjai. Patys iškelkite sueigose, pramogose Kolegijos reikalą, paskatinkite turtingesnius paaukoti šiai mokslo kuriamai įstaigai. Jeigu gi Jūs ar nepajėgiate, ar patys negalite tinkamai išaiškinti Kolegijos reikalo, o jaučiate, jog gali Jūsų pažįstami prisidėti su auka, teikitės pranešti jų vardus ir adresus "Laivui." Iš čia pasiimsime jiems reikalingas žinias.

Tik bendromis pastangomis pajėgsime greitesniu laiku išauginti Kolegijos Fondą ir įkurti taip laukiamą aukštesniojo mokslo įstaigą.

Gavome žinią iš Lietuvos, jog mirė kun. Jonas Katilius, marijonas, jubilia-

tas kovo 15 d. Jisai buvo žymus asmuo, tikras Kristaus tarnas. Gimė jisai kovo 7 d. 1854, į kunigus išventintas 15 birž. 1878. Į Marijonų Vienuoliją įstojo spalio 29, 1921 m. Prašome atsiminti maldoje kun. Jono sielą.

Kolegijos Remėjai:

Al. Mockus Chicago, Ill.	3.00
Ant. Kumšlytis Chicago, Ill.	3.00
Brigita Kasparaitė Chicago, Ill. ..	3.00
V. Daugirdienė Chicago, Ill.	3.00
V. Dargužis Chicago, Ill.	3.00
Mar. Dailydienė Exter Boro, Pa.	3.00
M. Mankienė Cicero, Ill.	3.00
G. Tupikienė So. Boston, Mass.	3.00
S. Trumpulis Chicago, Ill.	3.00
Pranas Mačekonis Lietuva	4.00
Ig. Daugirda Shenandoah Hghts, Pa.	3.00
M. Danilienė Shenandoah Hgts, Pa.	3.00
P. J. Kubertavičius Mahanoy City, Pa.	5.00
R. Dumkuvienė Mahanoy City, Pa.	3.00
Kaz. ir Mar. Matijošaičiai Chicago,	6.00
Vincas Zylė Chicago, Ill.	5.00
Ona Klebonienė Chicago, Ill.	3.00
Jon. Lipinas Chicago, Ill.	3.00
Ant. Butkus Chicago, Ill.	3.00
Ona Butkus Chicago, Ill.	3.00
Kar. Gaižutis Chicago, Ill.	3.00
Ona Saukaitis Bristol, Conn.	3.00
Magd. Tamošaitė Hartford, Conn.	9.00
Rev. J. J. Kaulakis Phila., Pa. ...	3.00
Rev. M. Daumantas Phila., Pa. ...	3.00
Jurgis Zupkus Cicero, Ill.	4.00
Myk. Jonikas Chicago, Ill.	5.00
M. Atkočiunienė Chicago, Ill.	3.00
Agota Miknienė Chicago, Ill.	4.00
Petr. Šerpetienė Chicago, Ill. ...	3.00
B. Janušauskas Chicago, Ill.	5.00
Ig. ir Ona Dačiolai Chicago, Ill.	6.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

KENOSHA, WIS. Šv. Petro lietuvių bažnyčioje buvo keturdešimtės atlaidai, kurie baigės kovo 23 d., sekmadienyje. Vakaraus Dievo žodį sakė atvykę svečiai: pirmąjį vakarą — Aušros Vartų klebonas iš Chicagos, antrą vakarą — Marijonų Kolegijos Direktorius kun. J. Navickas, o trečiąjį, pamaldų užbaigos pamokslą, sakė kun. Jakaitis, buvusias Worcesterio klebonas.

ROCKFORD, ILL. *Pamaldos už persekiojamus*. Prisitaikindami prie Šv. Tėvo, Pijaus XI, pakvietimo ir paraginimo, Šv. Petro ir Povilo parapijos lietuviai katalikai turėjo pamaldas už persekiojamus Rusijoje tikinčius trečiadienio, kovo 19 d., vakare. Į pamaldas susirinko daug žmonių. Buvo pasakytas pamokslas, apeitos stacijos ir atgiedotos suplikacijos.

“*Tėvo Diena.*” Šv. Petro ir Povilo parap. lietuviai, Federacijos skyriui vadovaujant, nusitarė švęsti “Tėvo Dieną” sekmadienį, kovo 23 d.

Tėvo intencija, ar jis gyvas ar miręs nusitarta priimti Komunija arba paaukoti Mišios ar kitokios maldos.

Moterų Sąjungos kuopa nusitarė turėti tą dieną šv. Mišias ir eiti prie Komunjios “in corpore.”

Panašiai susitarė daryti ir Šv. Vardo draugija ir daugybė šiaip žmonių. Mokyklos vaikučiai priims Komuniją ir žada pagiedoti tam tikras giesmes.

Žodžiu, visi, kiek galėdami, stengsis atsidėkoti “tėvui maitintojui ir globėjui” dvasinėmis dovanomis.

MONTREAL, Can. Šv. Teresės Draugija nuolatos ką-nors veikia. Užtat narių sutarimas didėja. Kovo 9 d. ši draugija surengė prakalbas. Jos dailiai pavyko. Dalyvavo gerb. klebonas kun. Bobinas ir svečias klier. L. Noris. Abudu pasakė po prakalbą. Susirinkusiems labai patikusi

klieriko kalba, bet nutolusieji nuo lietuvių veikimo ir nuo Bažnyčios raukėsi, kad jiems teisybę į akis sakė.

Daugiau ieškokime narių į gražią draugiją, krutėkime, veikime, nes kur veikimas — ten gyvybė.

W. L.

NORWOOD, MASS. Kovo 2 d. turėjome dailią puotą. Vietinis Federacijos skyrius surengė gerb. klebonui Kazimierui Urbonavičiui pagerbti varduvių balių. Buvo svečių iš Montello, Mass. kun. J. Švagždys, iš So. Bostono ir kitur. Skanią vakarienę suvalgę, turėjome dailią programą, prakalbonis pajvairintą. Kalbėjo Fed. skyriaus pirmininkė p. Ieva Tvaskienė, kun. J. Švagždys, p. Jankienė, Tėvas Dirvelė, V. Kudirka, O. Paznokaitė ir kiti. Varg. Stasevičiui vadovaujant, choras padainavo “Ilgiausių Metų” ir kitas. El. Keršiūtė, Al. Kasparaitė pajvairino programą, solo dainuodamos.

Gerb. Klebonas džiaugėsi savo parapijonų prielankumu, dėkojo už reikštus linkėjimus, suteiktas dovanėles ir pagarbą.

Tautos Himną sugiedoję, pasitenkinę išsiskirstėme namon.

M. S.

DAYTON, OHIO. Juo toliau, juo geriau Daytono lietuviai katalikai susitaria, organizuojasi. Buvo daug kalbų, kuriu būdu pagražinti savo bažnytelę. Gerieji parapijonai, matydami tikrą reikalą, sutarė suaukoti po \$10.00 ir bažnyčią pagražinti. Labai girtinas dalykas. Visiems bus maloniau melstis gražesniuose Dievo namuose. Parapijos choras smarkiai auga. Jis duos koncertą Šv. Jurgio dienoje. Visi su nekantrumu gauda žinutes, ką jie statys, ką dainuos. Bet kol kas tas paslaptis. Vėliau patirsite. Jurgis.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar galima ir ar yra leistina dėti šventųjų kaulai ir ražančių kryželius ir tokius ražančius vartoti žmonėms?

Man yra žinomos ražančių relikvijos — erškėtukai, medeliai, žemės ir kitoki, tam tikri ženklai, kurie yra gaunami iš Rymo ir kitų šventų vietų. Bet apie šventųjų kaulus, tokiuose ražančiuose man visiškai neteko girdėti.

ATSAKYMAS. — Su įvairiomis relikvijomis, kurios po žmones maišosi ražančių kryželiuose ar šiaip kryželiuose, ar kitokiuose įtaisymuose, reikia laikytis atsargumo. Buvo ir yra sukčių, kurie vaikščioja iš namų į namus, renka pinigus neva vienuolijoms arba kokiems kitieris šventiems tikslams. Jie duoda dovanų ražančių su šv. relikvijomis, su didžiais atlaisais ir t.t. O ten ne atlaidų, nei jokių šv. relikvijų nėra.

Kryželiuose tiek ražančių, tiek šiaip gali būti šventųjų įvairios relikvijos, kad ir kaulai, bet jas reikia gauti iš tikrų, žinomų, teisingų vietų. Jos tuomet yra tinkamai sutaisytos, antspaudėliais aprūpintos, su vyskupo, ar kito skirto asmens paliudijimu.

Jei relikvijos pareina ne iš tikrų versmių ir be paliudijimų, tai apie jų tikrumą galima abejoti.

Ražančių ir tikrų relikvijų galima gauti per kun. Rėklaitį. Jo adresas:

Rev. C. Rėklaitis, M. I. C.:

Congregatio C. C. R. R. Marianorum
Piazza di S. Nicolo da Tolentino 31
Roma (105) ITALY.

KLAUSIMAS. — Ar gali kunigas pusiau Mišių kokius menkniekius pasakoti, itin kada išstatytas švenčiausias Sakramentas? Ar ne geriau padarytų, kad biznio dalykus paaiškintų prieš Mišias arba po jų?

A. W. R. She—h.

ATSAKYMAS. — Ką kunigas gali ir ko jis negali, tai jis turi žinoti. Čia tik galima paminėti, kaip kunigų daroma.

Tinkamiausias būdas biznio reikalus ir visokius paskelbimus padaryti prieš Mišias. Daug kunigų taip daro.

Antras, plačiai priimtas būdas, tai po pirmosios Evangelijos pasakymo pamokslu paskelbti, kas reikalinga.

Taip gal būt plačiausia yra daroma ir tai nedaro išniekinimo Mišioms. Nors žinoma, yra žmonių, kurie ir tuomi piktinasi. Bet ką padarysi, nuo tokių žmonių niekur neišbėgsi.

Kada švenčiausias Sakramentas yra išstatytas, tuomet net pamokslą sakant, yra Jis užstatomas tam tikra vėliavėle.

Kunigai be labai svarbių priežasčių niekuomet prie išstatyto šv. Sakramento ir šiaip pusiau Mišių jokių niekniekių nekalba ir neskelbia, nes tai nesutinka nei su vietas, nei su Aukos šventumu ir kilnumu.

KLAUSIMAS. Kur Dievas gyveno, kada Kristus buvo ant žemės? J. N.

ATSAKYMAS. Dievas gyveno, gyvena ir gyvens visur. Taigi jis buvo visur ir visas, kada Kristus buvo ant žemės. Kristuje buvo Antrasis Dievo Asmuo, Dievo Sūnus, bet tai nei kiek neatmainė Dievo prigimties ir nesusiaurino Jo buvimo vietas.

KLAUSIMAS. Ar Kristus turėjo Tėvą, o Dievas, ar turėjo sūnų.

ATSAKYMAS. Kas kiek-ne-kiek mokinosi katekizmo, tai rado pamokymų apie šv. Trejybę arba Traicę. Juose pasakyta, kad yra trys dieviškieji Asmens — Dievas Tėvas, Dievas Sūnus ir Dievas šv. Dvasia. Aišku, jei yra Dievo Sūnus, tai Dievas turėjo Sūnų. Jis amžinas kaip Tėvas ir tikras Dievas kaip Tėvas.

Kristus, imant Jo žmogišką prigimtį, tėvo neturėjo, nes "Jis prasidėjo iš Šventosios Dvasios. Gimė iš Panos Marijos." Bet Kristuje buvo Antrasis Trejybės Asmuo, Dievo Sūnus. Tai iš šios pusės Jis turėjo tėvą. Tas Tėvas buvo pirmasis Trejybės Asmuo — Dievas Tėvas.

KLAUSIMAS. Jei Kristus buvo Dievo Sūnus, tai kodėl Jis save vadina žmogaus sūnum? Kada Kristus darė įvairius stebuklus, mokė žmones, tai Jis dažnai minėjo, kad ką Jis daro, tai su juo ir jo tėvas daro. Mokintiniai norėjo pamatyti Tėvą ir prašė, kad Kristus jiems padarytų savo tėvą. Kristus neparodė joki Tėvą danguje. J. N.

ATSAKYMAS. Šio tavo klausimo nedu viso, nes jame prirašyta daug dalykų ir priskirta Kristui, ko Kristus niekuomet nėra pasakęs. Norint gauti paaiškinimų apie Šventojo Rašto žodžius, reikia tuos žodžius aiškiai iš ten paimiti, o nelipyti mintis ir skirti jas Šv. Raštui, ko ištikrųjų jame nėra. Dabar prie klausimo.

Kristus buvo ir yra Dievo Sūnus. Jis save vadino ir "žmogaus sūnumi," nes ėmė savo žmogišką prigimtį ir gimė iš Panos Marijos. Gimė iš žmogaus, gimė kaip žmogus, tai iš tos pusės galėjo vadintis žmogaus sūnumi.

Kristus sakydavo, kad "ką Jis daro, tai su Juomi ir Jo Tėvas daro."

Labai teisingai Kristus tai sakė ir galėjo sakyti. Jis buvo juk ne tik žmogus, bet ir Dievas, lygus dievybe Tėvui. Taigi kada Kristus veikė kaip Dievas, tai tuomet veikia visa Švenčiausioji Trejybė. Vadinas, veikė ir Dievas Tėvas.

Klausime sakai "Kristus neparodė jokio Tėvo danguje." Tas ne tiesa. Kada Kristus krikštijosi Jordono upėje, kada Jis atsimainė ant kalno Tabor, tuomet apsieiškia Kristaus Tėvas, skelbdamas "Tas yra mano mylimasis Sūnus, kuria-

me radau sau daug pamėgimo; Jo klausykite."

Ar ne aiškus parodymas Tėvo?

Kas, klausydamas Kristaus, nukelias į dangų, pamatys Tėvą "akis į akį."

KLAUSIMAS. — Popiežių, vyskupų, kunigų, vienuolių ir kitų tam panašių rūbai, ar suteikia kokią nors naudą dūšios išganyme, ar ne? J. N.

ATSAKYMAS. Žmogaus siela negali būti išganyta "*be Krikšto, be tikėjimo ir be gerų darbų.*" o apie drabužius nieko ten nepasakyta. Vienok kaip visoki sutvėrimai, taip ir drabužiai, gali padėti ir gali kliudyti sielos išganymą.

Kas drabužiais padoriai pridengia savo kūną ir jais nori į kitus gerą kuklumo ir padorumo įtaką daryti, tam pačiam ir kitiems drabužiai gali pagelbėti sielos išganymą.

Kas dėvi tokius drabužius, kuriais piktina kitus ir kelia kituose nepadorumo jausmus, tokiems asmenims drabužiai padės pražudyti sielą.

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

LIETUVOS ŽINIOS

Ir bažnyčia švęs Vytauto Didžiojo šventę. Teko patirti, kad spalį 27 d., t. y. Vytauto Didžiojo mirties dieną, visoje Lietuvoje švęs taip pat ir Bažnyčia. Iškilmingiausiai bus švenčiama tose bažnyčiose, kurios yra Vytauto Didž. statytos, o tokių bažnyčių yra daug.

Vilkaviškio kronika. Vasario 6 ir 12 d. čia įvyko iškilmingos pamaldos Šv. Tėvo Pijaus XI išrinkimui ir vainikavimui minėti. J. E. Vysk. A. Karosas atgiedojo padėkos himną "Te Deum laudamus." Pamaldose dalyvavo dvasininkai ir daug šiaip žmonių. Draugijos atvyko su vėliavomis.

— Vasario 9 ir 10 d. įvyko K. V. C. Vilkaviškio apylinkės kursai. Iš 7 K. V. C. skyrių atvyko 112 dalyvių. Du skyriai neatsiuntė dalyvių. Paskaitos buvo labai įdomios, kursų nuotaika gera. Tie 112 veikėjų, pasisėmę čia energijos ir gražių patarimų, paskleis tas mintis savo sky-

riuose, pakels katalikų dvasią ir nušvis visa apylinkė gražiais darbais. Šie kursai įvyko parapijos salėj, dėl kurios jau keli metai parapija bylinėjasi. Paskutinėmis dienomis teismo sprendimu šios salės valdymas pripažintas Šv. ministerijai. Jei parapija salės nustotų, kur tada dinggs katalikiškos draugijos?

mo sukratimas perėjo per Teresės kūžus ledui, Nemune nuskendo du vaikai—vienas 11 metų, o kitas 8 metų amžiaus.

Susisiekimo ministerija, prašoma Jurbarko ir apylinkės gyventojų, nutarė dar šią vasarą ties Jurbarku pastatyti per Nemuną tiltą.

Biržuose kovo 2 d. įvyko gausinga to Rajono pavasarininkų konferencija. Nustatyta, nežiūrint trukdančių aplinkybių, daugiau dirbti ir įtraukti į sąjungą daugiau jaunimo, steigiant kaimuose naujas pavasarininkų kuopas.

Kaunas kalbės su Amerika. Kauno pašte daromi bandymai susikalbėti telefonais su Amerika. Jei bandymai pavyks, tai bus įvesti nuolatiniai telefonu susikalbėjimai su Amerika.

Kiek Lietuvoje telefono abonentų? Telefonų abonentų skaičius 1929 m. sausio 1 d. buvo visoje Lietuvoje 12,860. Vadinasi, Lietuvoj 1823 gyventojams tenka vienas telefonas.

Prof. Dovydatis — Darbo Federacijos pirmininkas. Ištrėmus iš Kauno Darbo Federacijos pirmininką dr. K. Ambrozaitį, vyriausias sekretoriatas organizacijos pirmininko pareigas laikinai eiti pavedė prof. Dovydaičiui.

Kiek Lietuvoj pagaminta mielių? Lietuvoj yra 4 mielių fabrikai, kurie 1928 metais pagamino 258,000 kilogr. ir 1929 met. 311,000 kilogr. Šitie fabrikai mielių galėtų prigaminti tiek, kad užtektų visoms Baltijos valstybėms, bet dėl didelių miltų eksportas yra neįmanomas.